

3de zondag v.d. vasten B

Joh. 2, 13-25

Jezus die kwaad wordt. Zo heel dikwijls komen we dat niet tegen in het Evangelie. Eigenlijk gebeurt dat alleen maar als het gaat over misbruik van vroomheid of godsdienst. Hij wordt niet kwaad als Hij te maken krijgt met zondaars of tollenaars of heidenen. Het gebeurt wél als Hij van doen heeft met schijnheilige en zelfvoldane vromen die zich beter achten dan een ander.

Het probleem met die laatste groep is namelijk dat ze menen God in hun binnenzak te hebben, Hem naar hun hand te kunnen zetten en er eigen voordeel mee te kunnen doen. Maar eigenlijk schenden ze daarmee het heilige, God zelf.

“Maak van het huis van mijn Vader geen markthal”. Godsdienst is geen handeltje, en al helemaal geen koehandel van kopen en betalen. En toch redeneren mensen vaak zo, ook vandaag nog. Het principe van “do ut des”: ik zal vroom zijn, maar daar moet dan wel tegenover staan dat God mij op mijn wenken bedient. Maar God gebruiken als een vaccin getuigt niet van geloof, maar juist van egoïsme en domheid.

Bij de profeet Amos horen we God tegen het volk zeggen: “Ik verfoei uw feesten en ik walg van uw gaven. Weg met dat lawaai, ik wil niet luisteren naar uw gezangen. Laat liever het recht als water golven en de gerechtigheid als een neervloeiende beek.” En Jesaja laat het volk aan God vragen: “Waarom ziet Ge niet dat we vasten?” Waarop God antwoordt: “Op uw vastendag zoekt ge nog uw eigen voordeel en beult gij uw arbeiders af. Gij vast onder kijven en twisten: is dat soms de vasten die Mij aangenaam is? In zak en as gaan zitten, is dat vasten? Is het vasten dat Ik wil niet eerder: de hongerigen brood reiken, arme zwervers opnemen in uw huis, de naakten kleden en u niet onttrekken aan de zorg voor uw broeders?”

Diezelfde sfeer proeft ge in het Evangelie van vandaag waar niet alleen mensen bedrogen worden, maar ook God zelf a.h.w. opgesloten wordt in iets wat alleen maar pro forma gebeurt. Op het moment dat geloofsbeleving en het dagelijkse leven elkaar niet meer dragen; als ge 's zondags het Onze Vader bidt, maar 's maandags uw naaste niet wilt vergeven; als ge hier Brood breekt met andere vromen, maar het niet wilt delen met de armsten in de wereld: dan klopt er iets niet. En het mooie is: wij leven in een wereld waar mensen er feilloos doorheen prikken als godsdienst alleen maar een soort vernis is die verder nergens voor dient.

De scene van vandaag vindt plaats in de tempel van Jeruzalem. Sinds Jezus' komst heeft de tempel ook nog een andere betekenis gekregen. Tot dan toe werd er exclusief het stenen gebouw mee bedoeld op de tempelberg; sinds Jezus komst wordt God ook gediend in het hart van elke christen. Dat wil zeggen: elke christen die oprecht bidt is een verblijfplaats van God. En dat betekent ook dat ware godsdienst zich nooit mag beperken tot alleen maar de tempel of in ons geval de kerk als gebouw, maar ook een rol moet spelen binnen de heilige

ruimte van ons dagelijks bestaan. Of heel simpel gezegd: maak de vertaalslag van wat we hier komen vieren in uw leven buiten dit gebouw. Zowel uw eigenlijk geluk als de toekomst van de Kerk hangen er vanaf. Amen.

Johan Goris, pastoor